

ΙΣΤΟΡΙΑ Β΄ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

3^ο ΘΕΜΑ

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τις ιστορικές πηγές που σας δίνονται,

α. να αναφερθείτε στους λόγους που οδήγησαν τον Αυτοκράτορα στην επιλογή του «Φιλοσόφου» για το έργο του εκχριστιανισμού των Σλάβων

(μονάδες 5)

β. να σχολιάσετε το αλφάβητο που εφηύρε ο «Φιλόσοφος» πριν ξεκινήσει για το ταξίδι του στη Μοραβία και την αναγκαιότητα της ύπαρξής του

(μονάδες 7)

γ. να εξηγήσετε τη σημασία του εκχριστιανισμού άλλων λαών από το Βυζάντιο ως παράγοντα της εξωτερικής του πολιτικής

(μονάδες 13)

Μονάδες 25

Η ιεραποστολή στη Μοραβία

«Εκείνες τις ημέρες ο σλάβος ηγεμόνας Ραστισλάβος έστειλε απεσταλμένους στον Αυτοκράτορα Μιχαήλ με το εξής μήνυμα: «Εμείς οι Σλάβοι, όμως, είμαστε ένας απλοϊκός λαός και δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να μας διδάξει την αλήθεια και να μας εξηγήσει το αληθινό νόημα της Αγίας Γραφής. Γι' αυτό, αυτοκράτορα, στείλε μας έναν άνδρα ικανό να ανορθώσει όλη την αλήθεια». Τότε ο αυτοκράτορας είπε στο Φιλόσοφο: «Ακούς τι λένε, φιλόσοφε; Κανείς άλλος εκτός από σένα δεν μπορεί να φέρει σε πέρας αυτό το έργο. Κοίτα εδώ υπάρχουν πολλά δώρα, πάρε τον αδελφό σου, τον ηγούμενο Μεθόδιο, και πήγαινε, γιατί και οι δύο είστε από τη Θεσσαλονίκη και οι Θεσσαλονικείς μιλούν σλαβικά». Τότε ο Θεός αποκάλυψε στο φιλόσοφο τη σλαβική γραφή κι αυτός επινόησε αμέσως χαρακτήρες (γράμματα) και συνέθεσε ένα λόγο (αλφάβητο). Ύστερα ξεκίνησε για το ταξίδι στη Μοραβία, παίρνοντας μαζί του και τον αδελφό του».

Από το σλαβικό «Βίο του Μεθοδίου», κεφ. 5, γερμ. μετ. J. Bujnoch, *Zwischen Rom und Byzanz, Slavische Geschichtsschreiber*, 1, Γκρατς - Βιέννη - Κολονία 1958, 88-89.

Ανασκευή της θεωρίας των τριών γλωσσών

«Όταν ο Κωνσταντίνος ήταν στη Βενετία, μαζεύτηκαν οι Λατίνοι επίσκοποι, ιερείς και μοναχοί και στράφηκαν εναντίον του και διατύπωσαν την αίτηση των τριών γλωσσών, λέγοντας: «Πώς συμβαίνει να έχεις επινοήσει για τους Σλάβους μια γραφή και να τους διδάσκεις κείμενα γραμμένα σ' αυτή, μια γραφή που δεν τη βρήκε ποτέ κανένας ως σήμερα ούτε απόστολος ούτε πάπας ούτε ο Γρηγόριος ο Θεολόγος ούτε κι ο Ιερώνυμος; Εμείς ξέρουμε μόνο τρεις γλώσσες, στις οποίες επιτρέπεται να δοξολογείται γραπτώς ο θεός, την εβραϊκή, τη λατινική και την ελληνική». Ο Φιλόσοφος απάντησε: «Πολλοί λαοί έχουν δική τους γραφή και κάθε λαός τιμά το θεό στη δική του γλώσσα [...]».

Από το σλαβικό «Βίο του Μεθοδίου», κεφ. 5, γερμ. μετ. J. Bujnoch, *Zwischen Rom und Byzanz, Slavische Geschichtsschreiber*, 1, Γκρατς - Βιέννη - Κολονία 1958, 71-72.